

РЕШЕНИЕ

№ 3046

гр. София, 20.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Полина Якимова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на
прокурора Ал. Павлов, като разгледа дело номер **2337** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния
кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано е във връзка с подадена чрез адвокат касационна жалба от С. И. А.,
против Решение от 07.02.2011 г., постановено по НАХД № 9982/2010 г. по
описа на Софийския районен съд, НО, 105^{-ти} състав. С решението е потвърдено
Наказателно постановление № 52273/15.07.2010 г., издадено от началника на
сектор „Административнонаказателна дейност” при Отдел „Пътна Полиция” –
С.. С постановлението на С. А. е наложено административно наказание „глоба”,
в размер на 200 лева и е лишена от право да управлява МПС за срок от два
месеца, на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДв.П, в редакцията до 01.02.2011 г. (ДВ,
брой 10/2011 г.), заради нарушаване на забраната на чл. 21, ал. 1 от същия закон,
при управляване на МПС.

Касаторът не се представлява. Представена е на 06.06.2011 г. писмена
защита от адвокат. Възражава се, че: районният съд неправилно се е позовал на
разпечатката на показанията на радара, която не представлявала годно
доказателство; не е установено безспорно, че регистрираната от радара скорост е
именно на управляваното от А. МПС; не е разпитан свидетелят – очевидец; в
АУАН и в НП не е посочено да е имало пътен знак, както и в какво се изразява

нарушението. Аргументите срещу въззивното решение са изразени в общо тринадесет пункта в жалбата. Искането е, да бъде върнато делото за ново разглеждане от въззивния съд или да бъде отменено решението и НП.

Ответникът не се представлява и не изразява становище.

Прокурорът при С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Пред касационната инстанция не са представени и ангажирани доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени наличните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът служебно не открива такива основания.

Установява се, че на 20.06.2010 г. С. А. е управлявала лек автомобил в гр. С., по бул „Ботевградско шосе”, като на изхода на града скоростта от 94 км./ч., с която се движела била фиксирана с техническо средство – радар „ТР - 4”, с номер 173. Автомобилът се движел самостоятелно, в лявата част на пътното платно. Показанията на радара били предявени на водача, след което е съставен АУАН. Въз основа на акта е издадено оспореното НП.

Възраженията, изложени в касационната жалба са неоснователни, като част от тях са абстрактни и нямат отношение към процесния случай.

Чл. 21, ал. 1 ЗДв.П въвежда забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за пътно превозно средство от категория „В” (каквото е процесното) са: в населено място – 50 км./ч.; извън населено място – 90 км.ч. и по автомагистрала – 130 км./ч. Нормата на ал. 1 определя изрично параметрите на скоростта, превишаването на които подлежи на санкция. Според ал. 2 на чл. 182, различните от тези стойности параметри подлежат на сигнализиране с пътен знак. С оспореното НП е наложено наказание, на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДв.П, за движение в населено място със скорост, превишаваща максимално разрешената с повече от 40 км./ч. Поради това, не е необходимо и наказващият орган не твърди да е нарушено изискване за скорост, установено с пътен знак.

Възприетата от районния съд фактическа обстановка не е била оспорена от страна на жалбоподателя, който не е проявил активност, за да опровергае констатациите, отразени в АУАН. От своя страна съставът на С районен съд е обосновал в мотивите си крайния извод, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че административнонаказателната отговорност е ангажирана

правилно и законосъобразно. Съдът е изпълнил задължението си да изследва обективно, пълно и всестранно описаните в акта и в НП обстоятелства. Анализирал е същите и е изложил мотиви, с които е подкрепил извода си за законосъобразност на НП, и които настоящата инстанция споделя.

Обжалваното решение е правилно. Въззивният съд обаче не е отчетел факта, че към датата на постановяване на решението е била в сила разпоредба, явяваща се по – благоприятна за санкционираното лице. Към момента на извършване на нарушението и на издаване на НП е действала редакцията на чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП (ДВ, бр. 51 от 2007 г.), според която водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място с над 40 км./ч. се наказва с глоба 200 лв. и с два месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство. Считано от 01.02.2011 г. разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП е изменена (ДВ, бр. 10/2011 г.), като е увеличен размерът на глобата (от 200 лв. на 300 лева), но е отменена втората санкция - лишаване от право да се управлява моторно превозно средство. От една страна, размерът на глобата преди изменението на нормата се явява по – благоприятен за жалбоподателя. От друга, заличаването на кумулативно налаганото наказание „лишаване от право да управлява МПС” определя действащата понастоящем норма на чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДв.П като по – благоприятна. По тези съображения, касационната инстанция намира, че решението на районния съд следва да бъде отменено в частта на потвърждаване на НП по отношение наказанието „лишаване от право да управлява МПС” и да бъде оставено в сила в останалата част, относно потвърждаване на наложената с НП глоба в размер на 200 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, вр. чл. 348, ал. 1, вр. ал. 2 НПК Административен съд С. - град, VI^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 07.02.2011 г. по НАХД № 9982/2010 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 105^{-ти} състав, **В ЧАСТТА** на потвърденото наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца”, наложено с Наказателно постановление № 52273/15.07.2010 г., издадено от началника на сектор „АНД” при Отдел „Пътна Полиция” – С. и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 52273/15.07.2010 г. **В ЧАСТТА** на наложеното на С. И. А. административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца”.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.02.2011 г. по НАХД № 9982/2010 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 105^{-ти} в останалата част.

Решението е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.